

Prima instanță: Judecătoria Centru mun. Chișinău
Judecător: I. Maxim
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: N. Cernat, L. Bulgac, A Pahopol

Dosarul nr. 2ra-673/16

ÎNCHEIERE

06 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Tamara Chișca-Doneva
Maria Ghervas, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către
Întreprinderea de Stat „Calea Ferată din Moldova”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Timoșco Boris
împotriva Întreprinderii de Stat „Calea Ferată din Moldova” privind restabilirea în
serviciu, repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2015, prin care a
fost menținută hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 27 martie 2015, prin
care acțiunea a fost admisă parțial,

c o n s t a t ă

La 23 aprilie 2014, Timoșco Boris s-a adresat cu cerere de chemare în judecată
împotriva ÎS „Calea Ferată din Moldova”, solicitând restabilirea în serviciu,
repararea prejudiciului material și moral cauzat ca urmare a concedierii ilegale.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, prin ordinul ÎS „Calea Ferată din
Moldova” nr. 555 din 30.09.2013, a fost preavizat în vederea unei eventuale
concedieri din funcția de revizor control trenuri de călători, secția control și revizii,
în legătură cu reducerea numărului sau a statelor de personal. Prin ordinul nr. 89/SP
din 15.01.2014, s-a dispus concedierea reclamantului din funcția menționată,
începând cu data de 17.01.2014. Concedierea a fost coordonată cu comitetul sindical
al unității.

Indică reclamantul că la emiterea ordinului de concediere, pîrîtul nu a ținut cont
de dreptul preferențial al reclamantului de a rămîne în funcție, astfel nefiind
respectate cerințele art. 183 Codul muncii, în special nu s-a ținut cont că reclamantul
are studii superioare și o calificare înaltă de economist, cu un stagiul de muncă de 35
ani la această întreprindere. La fel, nu s-a ținut cont nici de faptul că reclamantul are
la întreținere soția, care nu este angajată în cîmpul muncii, reclamantul fiind singura
persoana care dispunea de un salariu.

Consideră reclamantul că a fost concediat ilegal.

A mai menționat reclamantul că, la soluționarea chestiunii privind reducerea

numărului sau a statului de personal, administrația întreprinderii urma, în limitele profesiilor și funcțiilor similare, să efectueze regruparea salariaților și să transfere un lucrător mai calificat, funcția căruia se reduce, cu consimțământul lui, în altă funcție, concediind din această funcție lucrătorul mai puțin calificat. Propunerea de către administrație a unui alt loc de muncă reclamantului în calitate de însoțitor de vagon nu corespunde calificării reclamantului, motiv pentru care acesta a refuzat acceptarea funcției respective la care ulterior au fost angajate alte persoane.

Astfel, concedierea unor angajați pe motivul reducerii posturilor urmată la scurt timp de reînființarea posturilor date cu schimbarea doar a denumirii lor, indică la faptul că reducerea nu a corespuns unei nevoi reale a întreprinderii.

În acest sens, consideră reclamantul ordinul de concediere ilegal, fapt prin care reclamantul a fost prejudiciat nu numai material, dar și moral.

Solicită reclamantul anularea ordinului nr. 89/SP din 15.01.2014, repunerea în funcția de revizor control trenuri de călători, secția control și revizii la IS „Calea Ferată din Moldova”, încasarea de la ÎS „Calea Ferată din Moldova” a salariului mediu pentru perioada de absență forțată de la lucru, cu începerea de la 17.01.2014 până în ziua repunerii în funcție, încasarea prejudiciului moral pricinuit în legătură cu concedierea neîntemeiată în mărime de 35 000 lei.

Ulterior reclamantul și-a concretizat cerințele, solicitând și încasarea din contul ÎS „Calea Ferată din Moldova” a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 4 800 lei.

Prin hotărîrea Judecătorei Centru mun. Chișinău din 27 martie 2015:

-Acțiunea a fost admisă parțial;

-S-a anulat ordinul nr. 89/SP, cu privire la personal din 15.01.2014 emis de ÎS "Calea Ferată din Moldova";

-S-a restabilit Timoșco Boris în funcția de revizor controlor trenurilor de călători în secția control și revizii, IS "Calea Ferată din Moldova" din 18.01.2014;

-S-a încasat de la ÎS "Calea Ferată din Moldova" în beneficiul lui Timoșco Boris salariu pentru lipsa forțată de la locul de muncă în mărime de 43 419,74 lei;

-S-a încasat de la ÎS "Calea Ferată din Moldova" în beneficiul lui Timoșco Boris cheltuielile de judecată în mărime de 4 800 lei;

-În rest pretențiile privind încasarea prejudiciului moral au fost respinse.

Împotriva hotărîrii instanței de fond, în partea admiterii acțiunii, a depus apel ÎS "Calea Ferată din Moldova", iar în partea respingerii pretențiilor, a depus apel Timoșco Boris.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2015, au fost respinse ambele apeluri ca neîntemeiate și a fost menținută hotărîrea Judecătorei Centru mun. Chișinău din 27 martie 2015.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 28 ianuarie 2016, ÎS „Calea Ferată din Moldova” a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărîri de respingere integrală a acțiunii înaintate.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurenta a indicat că atât instanța de apel cât și instanța de fond nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Avînd în vedere că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa părților la 17.11.2015 (f.d. 27 vol. II), cît și faptul că la materialele cauzei nu sunt careva probe privind recepționarea acesteia decît invocarea recurentului privind recepționarea deciziei recurate la 30.11.2015, recursul se consideră declarat în termen.

Examinînd temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de ÎS „Calea Ferată din Moldova” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurenta nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor judecătorești recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate

corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de ÎS „Calea Ferată din Moldova” ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Întreprinderea de Stat „Calea Ferată din Moldova” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Maria Ghervas

Ion Druță